

ARCHEOLOGIA TECHNICA 32/2021

ISSN 1805-7241

<http://archeologiatechnica.cz>

SCHWARZOVA BARVÍRNA V AREÁLU BÝVALÉ VLNĚNY V BRNĚ

Hynek Zbranek – Jiří Zubalík

Dostupné online:

<http://archeologiatechnica.cz/node/368>

Citace článku:

Zbranek, H. – Zubalík, J. 2021: Schwarzova barvárna v areálu bývalé Vlněny v Brně.
Archeologia technica 32, 80-87.

Archeologia technica

Archeologia technica je odborným recenzovaným periodikem předkládajícím příspěvky spojené se „zkoumáním výrobních objektů a technologií archeologickými metodami“, průmyslovou archeologií i praktickými experimenty. Rádi bychom poskytovali prostor pro publikování a diskusi problematiky spjaté s archeologickými výzkumy technických a technologických zařízení, dokumentací a záchranou průmyslového dědictví a seznamování s výsledky praktických experimentů prováděných v rekonstrukcích starých výrobních zařízení. Kromě obsáhlejších příspěvků jsou přijímány též kratší zprávy o vybraných výrobních objektech, výrobních technologiích z nejrůznějších časových období, ale i dalších tematicky souvisejících aktivitách.

První text dvaatřicátého čísla AT navazuje na problematiku raně středověkých železářských dyzen zmíněnou i v minulém čísle. Tentokrát ne z prostředí střední části Moravského krasu, ale severněji ležícího Kunštátska. Praktickým experimentům se budeme věnovat v článku pojednávajícím o experimentální ražbě replik pražských grošů Aleny Selucké a Jaroslava Jelínka, o výrobě jednoho z halštatských vozů nalezených v Býčí skále v Moravském krasu Zdeňka Čermáka a grafitových zásobnic, provedeným Pavlem Macků.

Dvojici příspěvků s tematikou výroby dřevěného uhlí z minulého čísla doplňuje práce širokého autorského kolektivu představující převážně rukou Mirka Dejmalu archeologicko-historickou část grantového projektu věnovaného rozličným aspektům působení starých uhlířů v pěti různých regionech českých zemí.

I Hynek Zbranek a Jiří Zubalík navazují na texty o nových nálezech barvíren (z předminulého čísla), tvořících nedílnou součást kdysi významného brněnského textilnického centra, představením třetí archeologicky zkoumané lokality.

Dokumentaci dokladů výroby stavebních materiálů tentokrát zastupuje práce Petera Nagyho přibližující výzkum novověké cihelny v okrese Nitra.

Ne zcela obvyklé jsou poslední dva články nořící se do hlubin. V prvním případě prostřednictvím autorů pod vedením Michala Zezuly do ostravského sklepa za dobře dochovaným parovodním kotlem, v případě druhém nám Ivan Rous přiblíží hledání ponorky nesoucí jméno jeho působiště – Liberce, resp. Reichenbergu ztracené v Biskajském zálivu v letech druhé světové války a možné další využití v souvislosti s tímto pro nás suchozemce neobvyklým tématem vyvinutého průzkumného zařízení.

Obsah čísla doplňuje zpráva o experimentálních i ukázkových tavných v železářských pecích a dalších bohulibých činnostech ve Staré huti u Adamova v roce 2021.

Archeologia technica je odborným recenzovaným periodikem předkládajícím příspěvky spojené se „zkoumáním výrobních objektů a technologií archeologickými metodami“, průmyslovou archeologií i praktickými experimenty. Rádi bychom poskytovali prostor pro publikování a diskusi problematiky spjaté s archeologickými výzkumy technických a technologických zařízení, dokumentací a záchranou průmyslového dědictví a seznamování s výsledky praktických experimentů prováděných v rekonstrukcích starých výrobních zařízení.

Kromě obsáhlejších příspěvků jsou přijímány též kratší zprávy o vybraných výrobních objektech, výrobních technologiích z nejrůznějších časových období, ale i dalších tematicky souvisejících aktivitách.

Další informace pro autory jsou uvedeny na webu Technického muzea v Brně www.tmbno.cz. Doporučili bychom Vaší pozornosti i stránky www.starahut.com, kde je možné nalézt jak starší publikace Archeologia technica ve formátu pdf, tak informace o akcích pořádaných Technickým muzeem v Brně na poli starého železářství. A v neposlední řadě web tohoto periodika i tradiční stejnojmenné odborné konference, jehož adresa zní archeologia-technica.cz.

Za redakční radu Ondřej Merta

Obsah

Stopy přímé výroby železa v lese Nevěrný severně Rudky u Kunštátu <i>Ondřej Merta</i>	3
Experimentální ražba repliky pražského groše <i>Jaroslav Jelínek – Alena Selucká</i>	11
Konfrontace výroby halštatského vozu ze závěru 6. stol. př. Kr. z Býčí skály a středověkých platněřských technik <i>Zdeněk Čermák</i>	22
Uhlířství a jeho archeologické doklady – historicko-archeologický pohled na provozování řemesla <i>Přemysl Bobek – Roman Brejcha – Miroslav Dejmal – Jakub Houška – Hana Johanis – Jan John – Michala Příbylová Lenka Sedláčková – Silvie Suchánková – Péter Szabó – Jakub Šimík</i>	31
Výsledky archeologického výskumu zaniknuté tehelny v Lehote (okres Nitra) <i>Peter Nagy</i>	57
Výroba a výpal grafitových keramických nádob se zaměřením na zásobnice pohledem experimentu <i>Pavel Macků</i>	65
Schwarzova barvírna v areálu bývalé Vlněny v Brně <i>Hynek Zbranek – Jiří Zubalík</i>	80
Nález kombinovaného parovodního kotle typu Strebel při archeologickém výzkumu tzv. Laubů v Moravské Ostravě <i>Michal Zezula – Marek Kiecoň – Radek Mišanec – Romana Rosová</i>	88
Využití magnetometru k hledání vraku ponorky U-206 Reichenberg <i>Ivan Rous</i>	100
Stará huť u Adamova v roce 2021 – experimentální a ukázkové tavby <i>Ondřej Merta</i>	107

SCHWARZOVA BARVÍRNA V AREÁLU BÝVALÉ VLNĚNY V BRNĚ

Hynek Zbranek – Jiří Zubalík

Příspěvek prezentuje relikty industriálních barvírenských provozů zachycených při záchranném archeologickém výzkumu v areálu bývalé Vlněny u ulice Mlýnská. Odkryty byly tři provozy barvírenské z továrny M. E. Schwarze vybudované po roce 1872. Barvírny zanikají před rokem 1892.

Klíčová slova: industriální archeologie – barvírny – průmyslové dědictví – záchranný archeologický výzkum

SCHWARZ DYEHOUSE IN THE FORMER VLNĚNA FACTORY IN BRNO

This study presents relics of industrial dyeing operations found during a rescue archaeological excavation at the site of the former Vlněny factory on Mlýnská street. Three dyeing operations from the M E Schwarz factory built subsequent to 1872 were found. The dyehouses disappeared prior to 1892.

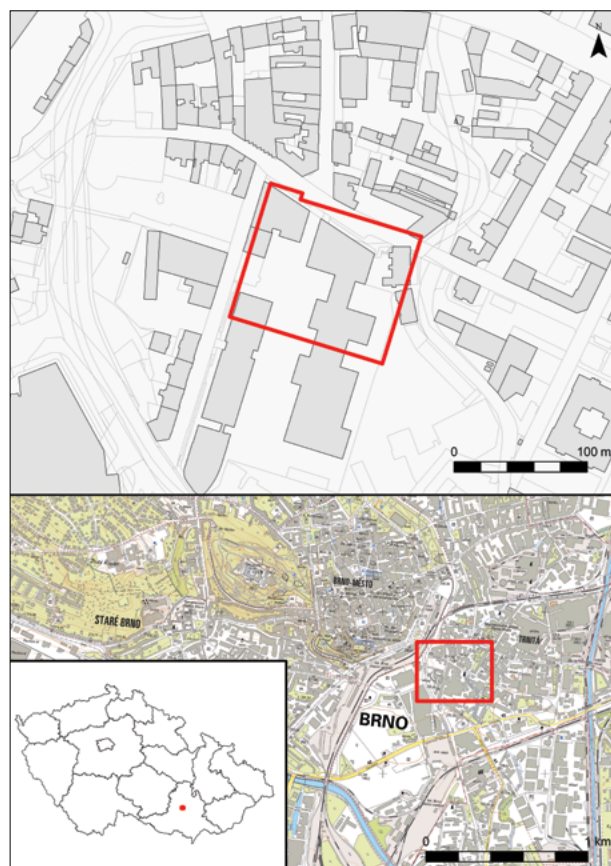
Keywords: industrial archaeology – dyehouses – industrial heritage – rescue archaeological excavation

ÚVOD A LOKALIZACE

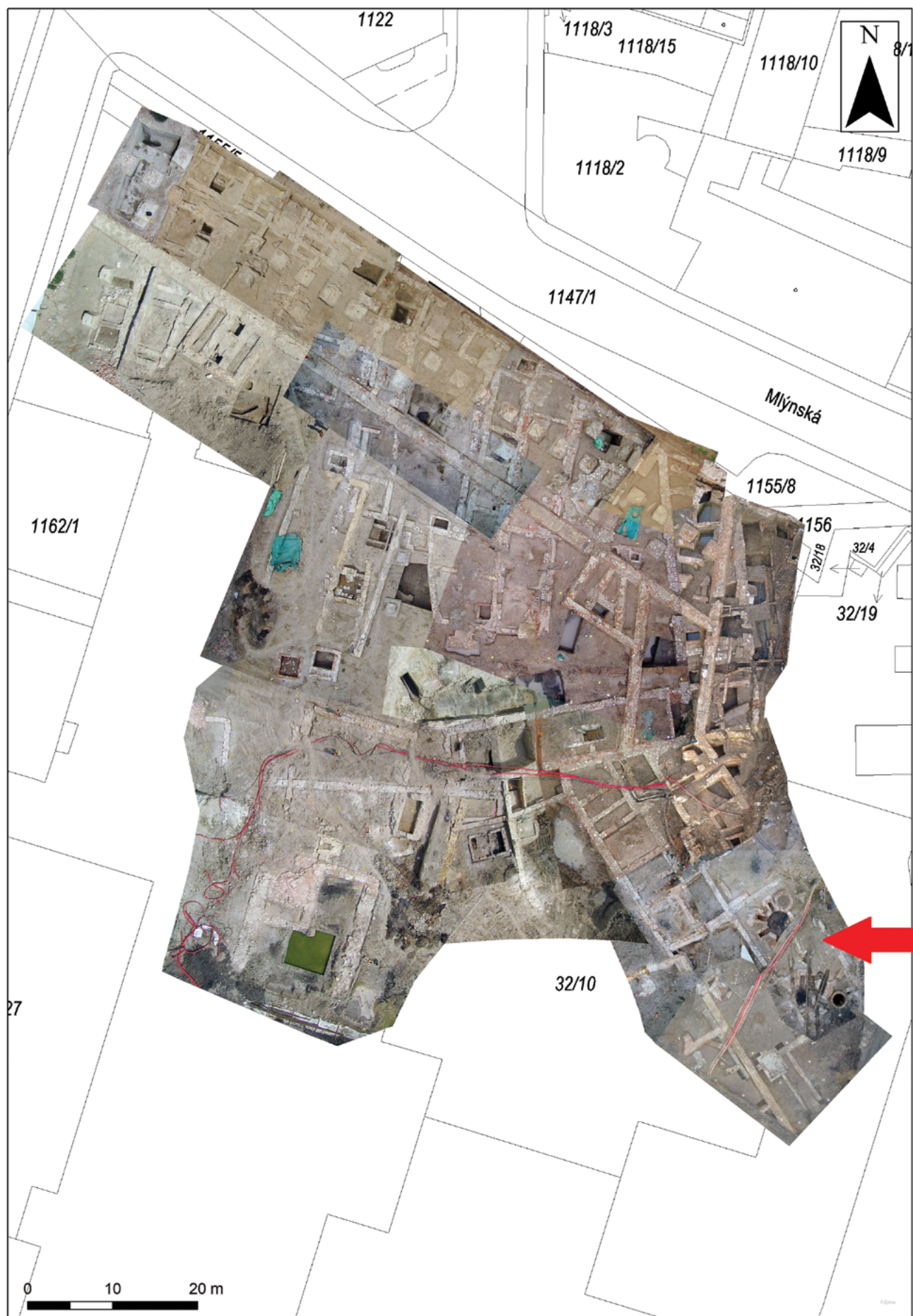
Na konci roku 2018 a počátku roku 2019 byla Ústavem archeologické památkové péče Brno, v.v.i., a společností Archaia Brno, z.ú., prováděna etapa 3 záchranného archeologického výzkumu v areálu bývalé Vlněny. Jižně od ulice Mlýnská (bývalé č. p. 24) byl mimo jiné odkryt relikť barvírenského zařízení z 19. století (Obr. 1 a 2). Barvírenské zařízení se skládalo z pozůstatků podzemních částí tří provozů barvírny. Záchrannému archeologickému výzkumu se podařilo, i přes značnou nepřízeň počasí, tyto industriální relikty zdokumentovat a interpretovat před jejich odstraněním při výstavbě nového developerského projektu.

HISTORIE

Budova, ve které bylo odkryto zázemí barvírenských provozů je poprvé viditelná na plánech stabilního katastru z roku 1825 a měla patrně složitější vývoj (více Zbranek – Zubalík 2021, 207). Budova byla od roku 1843 až do roku 1872 součástí továrny strojírny Bracegirdle a syn na ulici Dornych č. p. 24 v Brně (Obr. 3). Roku 1872 firma fúzovala v První brněnskou strojírenskou společnost, a.s. Následně byly budovy továrny dány do dražby (Ryšková – Mertová 2014, 85; Smutný 2012, 54–55). V dražbě zakoupil továrnu První brněnské strojírny, a.s., (bývalá továrna Bracegirdle a syn) podnikatel Moises/Moritz Elias Schwarz. Původně židovský obchodník z Boskovic založil 1860 firmu Moritz E. Schwarz a zabýval se obchodem s vlněnou přízí v Brně

Obr. 1: Lokalizace etapy 3 záchranného archeologického výzkumu v prostoru bývalé Vlněny v Brně u ulice Mlýnská

Obr. 2: Brno, Mlýnská ulice, celkový fotoplán, vyznačen prostor barvírny

Obr. 3: Výřez z plánu Brna z roku 1885 (AMB, sbírka map a plánů U9, mapa K44)

na Dolním Cejlu č. p. 4 (nyní Cejl č. 10), která byla roku 1863 zapsána do obchodního rejstříku. V roce 1872 po koupi továrny na Mlýnské č. p. 24 ji adaptoval k výrobě příze a trhané vlny. Zavedl zde belgické zauhlovací zařízení (karbonizaci), zřídil prádelnu vlny a vybudoval barevnu vlněného a bavlněného zboží, barevnu přáden a barevnu kusů. Místo zpracování hadrů zavedl moderně řízenou továrnu na výrobu plsti. Roční kapacita továrny dosáhla 750 000 m. V závodě pracovaly čtyři parní stroje o výkonu 250 KS. Po roce 1891 se stal společníkem jeho syn Edmund Gustav Schwarz a posléze vedl továrnu samostatně. Roku 1896 firma fúzovala s brněnskou firmou Moritz Beran und Söhne ve firmu Akciová společnost pro vlnářský průmysl. Od roku 1911 fungovala opět pod původním názvem M. E. Schwarz. Ve 30. letech 20. století se stala součástí firmy Bratři Stiassni (Ryšková – Mertová 2014, 85; Smutný 2012, 396).

POPIS NÁLEZOVÉ SITUACE

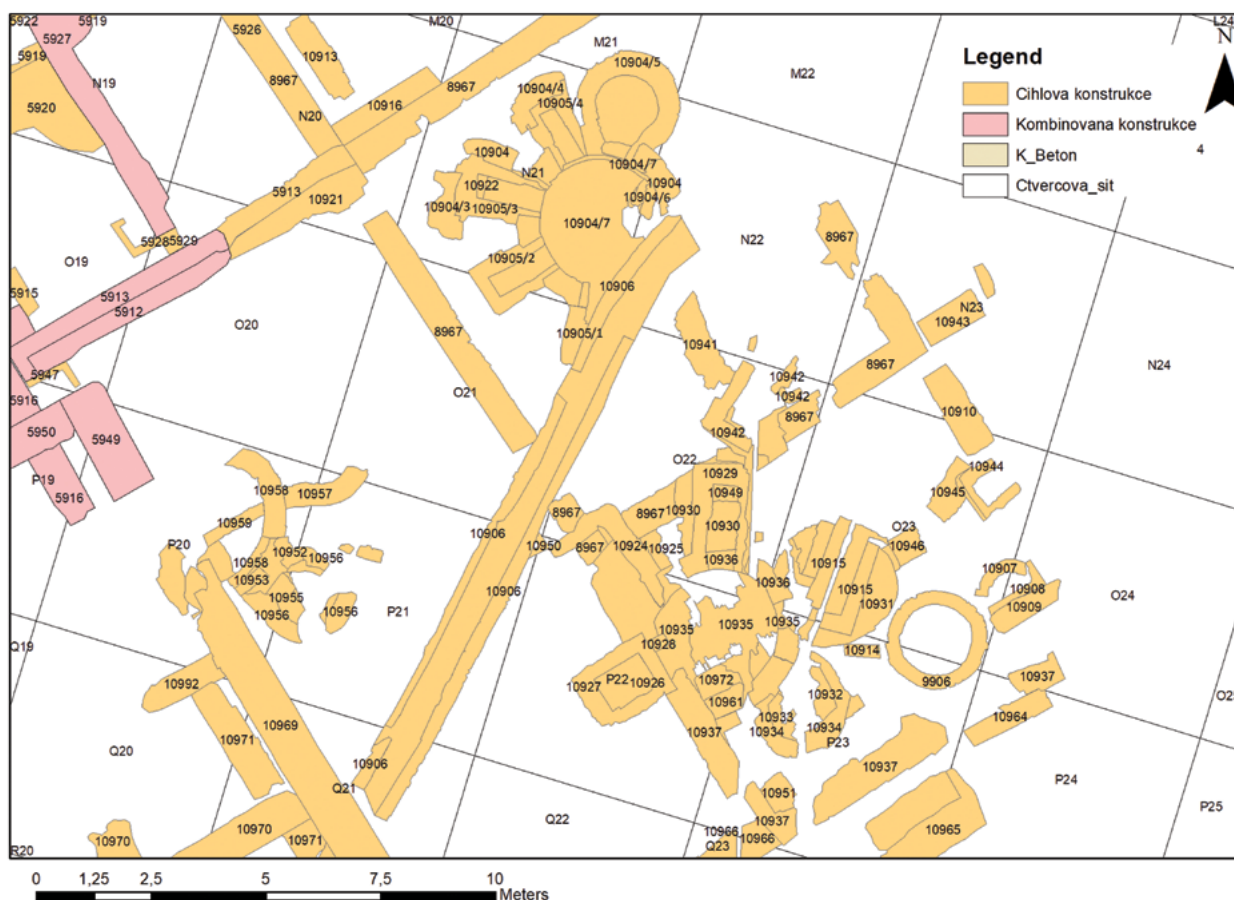
Celá situace nálezů barvírenských provozů byla odkryta při skrývce za pomocí mechanizace na úroveň dochovaných industriálních relikvů. Barvírenské provozy byly ihned rozpoznány i na základě předchozího objevu barvírny na ulici Křenová v Brně (více Antal – Bučo – Zbránek 2019). Situace byly manuálně dočištěny a důsledně zdokumentovány (Obr. 4 a 5).

Obr. 4: Brno, Mlýnská ulice, letecký pohled na provozy barvíren (1 – barvírna 1; 2 – barvírna 2; 3 – barvírna 3; 4 – studna s.j. 10938; 5 – recentní studna; 6 – schody v barvírně 1; 7 – studna s.j. 10907; 8 – vstup do barvírny 2; 9 – rampa s.j. 10967 (10973))

Obr. 5: Brno, Mlýnská ulice, Barvírna 1 (vlevo), 2 (střed), 3 (vpravo)

Obr. 6: Brno, Mlýnská ulice, Celkový plán barvírny

Popis nálezové situace – barvírna 1

Barvírenský provoz 1 (severní) byl umístěn ve čtverci N21 a skládal se z centrální kruhové obslužné komory s.j. 10904/7 o průměru 3,8 m (šířka zdiva 0,6 m), vyzděnou z kamene a kusů cihel, z cihelné podlahy (kladené na kant) s.j. 10904/8 o průměru 2,55 m a části schodiště s.j. 10904/6 (dva schody cihelné 0,55 x 0,65 m – reparaované).

Podlaha i schody byly ošlapány, začouzeny a měly slabou vrstvu černého popela na povrchu. Z centrální komory bylo obsluhováno pět cihelných topenišť/bloků pro barvířské kádě. První s.j. 10905/1 s cihelným propáleným dnem mělo obdélný tvar s délkou min. 1,8 m a bylo porušeno mladším cihelným kanálem. Druhé topeniště (s.j. 10905/2) mělo obdélný tvar o rozměru 1,7 x 1,05 m (vnitřní rozměr 1,4 x 0,5 m) s cihelným propáleným dnem. Třetí topeniště

mělo tři fáze vývoje, nejstarší byl patrně cihelný ovál s.j. 10904/3 o rozměru 2,4 x 2,2 m (vnitřní rozměr 1,9 x 1,1 m) s cihelným propáleným dnem. Následně bylo topeniště upraveno na obdélný tvar s.j. 10905/3 o rozměru 1,9 x 1,2 m (vnitřní rozměr 1,5 x 0,5 m) a poté ještě zkráceno zazdívkou 10922 na délku 1,3 m. Čtvrté topeniště mělo dvě fáze, starší s.j. 10904/4 oválného tvaru o rozměru 2,05 x min. 1,3 m (vnitřní rozměr 1,5 x 0,8 m) s cihelným propáleným dnem a mladší fází s.j. 10905/4 obdélného tvaru o rozměru 1,5 x 0,7 m (vnitřní rozměr 1,3 x 0,4 m). Poslední blok s.j. 10904/5 měl kruhový tvar o rozměru 2,35 x 2,25 m (vnitřní rozměr 1,5 x 1,35 m) s cihelným dnem a byl zazděn patrně sekundárně (Obr. 6 a 7). Pro obsluhování nadzemní části barvírny se patrně musela ubourat i část starší příčky s.j. 8967.

Obr. 7: Brno, Mlýnská ulice, Barvírna 1

Obr. 8: Brno, Mlýnská ulice, Barvírna 2

Obr. 9: Brno, Mlýnská ulice, Barvírna 3

Barvírenský provoz měl patrně více fází, v 1. fázi vzniká vlastní topná komora s podlahou a schodištěm a minimálně s bloky topenišť 3 a 4 a patrně i 5. Ve druhé fázi jsou bloky 3 a 4 přestavěny a vznikají bloky 1 a 2, následně je vnitřek bloku 3 zkrácen (upraven). Lze polemizovat, zda odlišné tvary bloků 1 a 2 nejsou primární z důvodu barvení jiných typů zboží (látek). Tím pádem by všechna topeniště vznikla současně, což se zdá pravděpodobnější.

Součástí provozu byla i kamenná studna s.j. 10938 o průměru 1,9 m (vnitřní 1,2 m), která byla umístěna ve východním rohu místnosti ve výkopu s.j. 2652 u zdi s.j. 8967. Šlo o samostatně stojící studnu (v horní části přizděnou k základu příčky s.j. 8967). Ve studni bylo umístěno dřevěné vrtané potrubí čerpadla s.j. 10939 (průměr 0,25 m), od kterého vedlo olověné potrubí s.j. 10940 směrem k barvírně 1. Následně se ukázalo, že zbytek potrubí byl pohazen ve studni na podestě z dřevěných desek s.j. 10994 v hloubce 196,51 m n. m. (v hloubce cca 2,8 m), které byly umístěny na kovové konstrukci s.j. 10997. Studna zaniká při demolici objektu zásypem s.j. 11430 (Obr. 10). Celá situace barvírenského provozu 1 včetně studny byla vyčleněna do svazku s.s.j. 95 (Zbránek – Zubalík 2021, 208–210).

Popis nálezkové situace – barvírna 2

Barvírenský provoz 2 byl umístěn jihovýchodněji (čtverce O22-23, P22-23) a na rozdíl od předchozího provozu nebyl umístěn centrálně, ale byl přizděn na západě k příčce s.j. 10937. Jednalo se opět o téměř kruhovou kamennou-cihelnou topnou komoru s.j. 10936 o průměru 3,1 m s cihelnou podlahou s.j. 10935 (z cihel kladených na kant) o průměru 2,6 m. Podlaha byla opět ošlapaná a začerněna s vrstvičkou černého popela. Do komory se vstupovalo patrně

od západu, kde bylo zachyceno schodiště s.j. 10928 o šířce 1 m a dvěma schody se základem s.j. 10960 o šířce 1,4 m (interiér), který byl přizděn ke zdi s.j. 10937. Navazovala na ně podlaha s.j. 10926 o rozměru 1,6 x 1,5 m vyzdřená mezi zdmi s.j. 10927 (v další místnosti). Z topné komory se obsluhovala tři cihelná topeniště/bloky pro barvírenské kádě. Severně byl umístěn obdélný blok vyzdřený z cihel s.j. 10929 o rozměru 2,3 x 1,2 m (vnitřní rozměr 1,8 x 0,65 m), který byl následně zkrácen na rozměr 1,5 x 0,65 m pomocí zazdívků s.j. 10949. Celý blok byl umístěn na cihelné částečně propálené podlaze/podkladu s.j. 10930 o rozměru 2,65 x 1,7 m a byl přezděn přes zeď příčky s.j. 8967. Ta musela být odbourána kvůli vzniku barvírenského provozu 2. Další topeniště/blok s.j. 10931 (východní) měl oválný tvar o rozměru 2,5 x 2,6 m (vnitřní průměr 2 m) a na dně byl dochován útržek zděného cihelného popelníku (?) s.j. 10954 o rozměru 1,4 x 0,5 m, dno bloku chybí. Blok byl patrně zmenšován v mladší fázi (?), celý byl značně poničen recentními zásahy. Poslední topeniště/blok s.j. 10934 (jižní) o rozměru 1,75 x 2 m (vnitřní rozměr 1,2 x 1,3 m) byl oválného tvaru s cihelnou propáleným dnem s.j. 10933. Patrně měl i mladší fázi obdélného tvaru s.j. 10932, ta však byla prakticky zničena recentními zásahy (Obr. 8).

Součástí provozu byly i konstrukce s.j. 10961 a 10972 jižně od centrálního prostoru, patrně šlo o odkládací prostor či případně o starší schodiště před vznikem schodiště s.j. 10927–10928 (10960) o rozměru 1 x 0,9 m. Ve východním rohu místnosti se nacházela cihelná studna s.j. 10907 o průměru 1,8 m a hloubce minimálně 2,2 m, ta byla následně přezděna mladšími zdmi (s.j. 10908). Studna nebyla z bezpečnostních a časových důvodů exkavována (Obr. 10). Celá situace barvírenského provozu 2 byla vyčleněna do svazku s.s.j. 96 (Zbránek – Zubalík 2021, 211–212).

Obr. 10: Brno, Mlýnská ulice, Studna s.j. 10938 (nahore), studna s.j. 10907 (dole)

Obr. 11: Brno, Mlýnská ulice, Nakládací rampa s.j. 10967 a 10973 jihovýchodně od budovy barvíren

Popis nálezové situace – barvírna 3

Poslední barvírenský provoz 3 byl umístěn západněji v budově (čtverce P20-21) a byl přizděn k obvodové zdi s.j. 10971. Jednalo se o cihelnou půlkruhovou komoru s.j. 10985 o průměru patrně 3,5 m (vnitřní průměr patrně 2,7 m) s cihelnou podlahou s.j. 10988 umístěnou však 1 m pod úroveň topných bloků. Na dně se nacházela vrstva popele s.j. 11459 o mocnosti až 0,15 m. Cihelné topeniště/bloky byly zachyceny pouze dva, lze však předpokládat že původně byly tři, severní byl zničen v minulosti. Odkryt byl jižní blok/topeniště s.j. 10956 oválného tvaru o rozměru cca 2 x 2 m (vnitřní průměr 1,3 x 1,3 m) s cihelným propáleným dnem s.j. 10955. Východní blok/topeniště s.j. 10957 oválného tvaru byl zachován jen částečně bez dna (původní rozměr patrně 2 x 2 m s šířkou zdiva 0,45 m). Celá situace provozu 3 byla vyčleněna do svazku s.s.j. 97 (Obr. 9). Bohužel konstrukce barvírenského provozu 3 byla poškozena v minulosti zemními pracemi při výstavbě mladší budovy se základy s.j. 10969 (Zbránek – Zubalík 2021, 213).

Popis nálezové situace – další zdiva

K provozu barvíren nejspíše náleží také mladší zdivo s.j. 10967 a 10973 o délce 6,7 m, které je od jihovýchodu přizděno k budově barvírny s.j. 10966. Jedná se o dvě 0,4–0,45 m široká zdiva patrně najížděcí rampy do prostoru barvíren. Rampa měla rozteč přibližně 1,9 m a v jižní části v místě nájezdu byly cihly kladeny na kant. Nepodařilo se však zachytit povrch cesty přináležející k rampě. Rampa zaniká nejpozději z důvodu demolice objektu a později je poničena mladší jímkou/nádrží s.j. 10968 (3,5 x 2,7 m). Rampa je vyčleněna do svazku s.s.j. 100 (Obr. 11). Rampa však může náležet i ke staršímu provozu v budově před rokem 1872 (Zbránek – Zubalík 2021, 213–214).

ZÁVĚR

Barvírenské provozy zachycené ZAV zanikají z důvodu demolice jižní části továrního objektu a adaptace severní části budovy na správní budovu před rokem 1892 (Ryšková – Mertová 2014, 174). Bohužel k nálezové situaci se nepodařilo dohledat žádná archivní stavební dokumentace.

Pro celou situaci odkrytých barvírenských provozů lze najít nejbližší srovnání u barvírny na ulici Křenová v Brně odkryté v roce 2018. V barvírně byla zachycena obdobná kruhová centrální komora, ze které se obsluhovala jednotlivá topeniště. Barvírna vzniká už 70. letech 18. století a zaniká v 80. letech 19. století (Antal – Bučo – Zbránek 2019, 66–74).

Nabízí se i srovnání s naprosto unikátně dochovaným barvírenským provozem v Úštěku (okr. Litoměřice), který vznikl už na počátku 18. století. Jedná se o dodnes zachovalou situaci barvírny prakticky v původním stavu (bez barvírenských kádí/kotlů). Zahrnuje centrální komoru s dýmníkem, ze které byla obsluhována jednotlivá topeniště pro barvírenské bloky, dlažbu okolo topné komory, barvířskou kypu a zbytky po mandlu (Antal – Nová – Nový – Ryšková – Zbránek, v tisku).

Unikátní situace s nálezem zázemí tří barvírenských provozů v továrně M. E. Schwarze je dalším dokladem technické památky, která byla odkryta záchranným archeologickým výzkumem a pomáhá rozšiřovat pramenovou základnu industriální archeologie v Brně a v České republice.

LITERATURA

Antal, R. – Bučo, M. – Zbránek, H. 2019: Predbežná správa o náleze farbiarne na Křenovej ulici v Brně. *Archeologia Technica* 30, 66–74.

Antal, R. – Nová, E. – Nový, M. – Ryšková, M. – Zbránek, H. v tisku: Barvírna v Úštěku, relikt zaniklé technologie. In: *Průmyslové dědictví a památková péče*. NPÚ Ostrava.

Ryšková, M. – Mertová, P. 2014: Kulturní dědictví brněnského vlnářského průmyslu. NPÚ Ostrava.

Smutný, B. 2012: Brněnští podnikatelé a jejich podniky 1764–1948. Brno.

Zbránek, H. – Zubalík, J. 2021: Brno-Trnitá, areál Vlněna. Etapa III., pod objekty CDE. Rkp. Závěrečná zpráva o provedení záchranného archeologického výzkumu. Uloženo UAPP Brno, v.v.i.

HYNEK ZBRÁNEK, Archaia Brno z.ú., Bezručova 78/15, 602 00 Brno, hzbranek@archaiabrno.cz

JIŘÍ ZUBALÍK, Ústav archeologické památkové péče Brno, Kaloudova 1321/30, 614 00 Brno, zubalik@uapp.cz

Seznam autorů

Mgr. Přemysl Bobek, Ph.D.

Botanický ústav AV ČR
Zámek 1, 252 43 Průhonice
premysl.bobek@ibot.cas.cz

Mgr. Roman Brejcha

Univerzita Karlova v Praze
Přírodovědecká fakulta - Katedra fyzické geografie a geoekologie
Albertov 6, 128 43 Praha 2
r.brejcha@centrum.cz

Mgr. Zdeněk Čermák

Palackého univerzita
Filozofická fakulta, Katedra historie, sekce archeologie
Na Hradě 5, 779 00 Olomouc
zdenek.cermak@centrum.cz

Mgr. Miroslav Dejmal, Ph.D.

Archaia Brno z.ú.
Bezručova 78/15, 602 00 Brno
mdejmal@archaiabrno.cz

Ing. Jakub Houška, Ph.D.

Výzkumný ústav Silva Taroucy pro krajinu
a okrasné zahradnictví, v.v.i.
Odbor ekologie krajiny
Lidická 25/27, Brno, 602 00
jakub.houska@vukoz.cz

Jaroslav Jelínek

Technické muzeum v Brně
Metodické centrum konzervace

Ing. Hana Johanis

Česká zemědělská univerzita v Praze
Fakulta agrobiologie, potravinových a přírodních zdrojů
Katedra pedologie a ochrany půd
Kamýcká 129, 165 00 Praha – Suchbátka
hurychova@af.czu.cz

PhDr. Jan John, Ph.D.

Univerzita Karlova v Praze
Přírodovědecká fakulta - Katedra fyzické geografie a geoekologie
Albertov 6, 128 43 Praha 2
jjohn@jcu.cz

Mgr. Marek Kiecoň

Národní památkový ústav, Územní odborné pracoviště v Ostravě
Bezručovo nám. 1147/1, 746 01, Opava 1
kiecon.marek@npu.cz

Mgr. Pavel Macků

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Filozofická fakulta, Archeologický ústav
Branišovská 1645/31a, 370 05 České Budějovice
mackup01@ff.jcu.cz

Mgr. Ondřej Merta

Technické muzeum v Brně
Purkyňova 105, 612 00 Brno
merta@technicalmuseum.cz

Mgr. Radek Míšanec

Národní památkový ústav
Územní odborné pracoviště v Ostravě
Odboje 1941/1, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava
misanec.radek@npu.cz

Mgr. Peter Nagy

Slovenské národné múzeum – Archeologické múzeum
Žižkova 12, P.O.BOX 13, 810 06 Bratislava
p.nagy.engerau@gmail.com

Mgr. Michala Příbylová

Archaia Brno z.ú.
Bezručova 78/15, 602 00 Brno
pribylova@archaiabrno.cz

Mgr. Romana Rosová, Ph.D.

Národní památkový ústav
Územní odborné pracoviště v Ostravě
Odboje 1941/1, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava
rosova.romana@npu.cz

Ivan Rous

Severočeské muzeum v Liberci
Masarykova 437/11, 460 01 Liberec 1
ivan.rous@muzeumlb.cz

Mgr. Lenka Sedláčková, Ph.D.

Archaia Brno z.ú.
Bezručova 78/15, 602 00 Brno
lsedlackova@archaiabrno.cz

Ing. Alena Selucká

Technické muzeum v Brně
Metodické centrum konzervace
Purkyňova 105, 612 00 Brno
selucka@technicalmuseum.cz

Mgr. Silvie Suchánková

Botanický ústav AV ČR
Oddělení vegetační ekologie
Lidická 25/27, 602 00 Brno
silvie.suchankova@ibot.cas.cz

Mgr. Péter Szabó, Ph.D.

Botanický ústav AV ČR
Oddělení vegetační ekologie
Lidická 25/27, 602 00 Brno
peter.szabo@ibot.cas.cz

Mgr. Jakub Šimík

Archaia Brno z.ú.
Bezručova 78/15, 602 00 Brno
simik@archaiabrno.cz

Mgr. Hynek Zbranek

Archaia Brno z.ú.
Bezručova 78/15, 602 00 Brno
hzbranek@archaiabrno.cz

Mgr. Michal Zezula, Ph.D.

Národní památkový ústav
Územní odborné pracoviště v Ostravě
Odboje 1941/1, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava
zezula.michal@npu.cz

Mgr. Jiří Zubalík

Ústav archeologické památkové péče Brno
Kaloudova 1321/30, 614 00 Brno
zubalik@uapp.cz